

Premiera Teatru PST "Elektra", Wstęp wolny

Alekto. Megajra. Tyzifone.
Kobieta. Mężczyzna. Chłopiec. Dziewczyna.
Matka. Krew. Zgon. Dziewictwo. Nieuchronne matkobójstwo.
Misterium. Wywyższenie. Smród.
Kim jest Elektra? Kim jest Orestes? Kim jest Klytajmestra?
„To jest wasz ojciec
on jest bogiem
macie go czcić.”

I ujrzała niebo nowe i ziemię nową,
bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły,
i morza już nie ma.

A może po prostu nie każdy chłopiec chce być mężczyzną? Nie każdy chce być policjantem, strażakiem czy seryjnym mordercą w imię idei narodowej. Orestes może chciałby siedzieć w domu z matką i zajmować się krosnami. Albo po prostu mieć święty spokój.

Elektra zostaje kochanką śmierci, rozkoszuje się żałobą. Dokonuje zamążpójścia w Hades. Żałoba jest jej oblubieńcem; Elektra jest wierna swojemu oblubieńcowi. Nie tylko rezygnuje dla niej z kontaktów z mężczyznami, ale i znajduje w niej zaspokojenie. Jest to nekrofilia wyrafinowana, najwyższej próby. Nie odczuwa ona pociągu fizycznego do trupa. Ona kocha, w każdym tego słowa znaczeniu, nie jednostkową padlinę, a całą, najwyższą ideę żałoby.

Żałoba i ekstaza w jakiś sposób zdają się stapiać w jedno.

Granice między doznaniem duchowymi i cielesnymi nie istnieje, a oczekiwanie na zaspokojenie seksualne jest jednoznaczne z oczekiwaniem na zbawiciela.

Spektakl powstał na podstawie: „Elektry”, „Ifigenii w kraju Taurów” i „Ifigenii w Aulidzie” Eurypidesa, „4.48 Psychosis” i „Miłości Fedry” Sarah Kane, „Apokalipsy św. Jana”, „Sex” Madonny.

adaptacja, reżyseria, projekcje: Błażej Tokarski

opieka artystyczna: Przemysław Sowa

realizacja światła: Piotr Maszorek

kostiumy, oprawa wizualna: Monika Laskowska

na podstawie przekładów: Jerzego Łanowskiego

występują: Alekto (Małgorzata Babska), Megajra (Karolina Kałamajska), Tyzifone (Dominika Mizerska), Orestes (Nikodem Książek), Pylades (Jakub Lisiak), Klytajmestra (Monika Laksowska), Hipolit (Ewa Igła), Alekto/Elektra (Paulina Kamocka)

Wstęp Wolny

foto: Anna Kaznodziej